

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 2024, sp. zn. 8 Tdo 958/2024, ECLI:CZ:NS:2024:8.TDO.958.2024.1

Číslo: 24A/2026

Právní věta:

Věcný nebo listinný důkazní prostředek ve smyslu § 347a odst. 1 tr. zákoníku se musí vztahovat ke skutečnostem, jež jsou podstatné (významné) pro rozhodnutí soudu. Trestný čin maření spravedlnosti je spáchán již samotným úmyslným předložením padělaného nebo pozměněného důkazního prostředku. Pro závěr o naplnění jeho znaků není podstatné, zda byl důkazní prostředek proveden, jestli z něj soud vycházel, ani zda jím bylo rozhodnutí soudu skutečně ovlivněno.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 13.11.2024

Spisová značka: 8 Tdo 958/2024

Číslo rozhodnutí: 24A

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření spravedlnosti

Předpisy: § 347a odst. 1 tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného K. V. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2024, sp. zn. 44 To 152/2024, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 T 131/2023.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Obviněný K. V. (dále jen „obviněný“, příp. „dovolatel“) byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27. 3. 2024, č. j. 2 T 131/2023-164, uznán vinným přečinem maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku. Za tento trestný čin (jednání popsaná ve výrocích 1 a 2 citovaného rozsudku) byl podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku a § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 19 000 (devatenáct tisíc) Kč, vyměřenému jako 100 (sto) denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 190 (sto devadesát) Kč.

2. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27. 3. 2024, č. j. 2 T 131/2023-164, napadli

obviněný a státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 (toliko v neprospěch obviněného do výroku o trestu) odvoláními, která Městský soud v Praze usnesením ze dne 5. 6. 2024, č. j. 44 To 152/2024-188, podle § 256 tr. ř. zamítl.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

3. Proti uvedenému usnesení Městského soudu v Praze podal obviněný prostřednictvím obhájce dovolání, ve kterém uplatnil dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. V rámci uplatněných námitek předně uvedl, že samotné předložení jakékoliv listiny, byť by byla pozměněná či padělaná, není dostatečným jednáním, které by naplnilo skutkovou podstatu přečinu maření spravedlnosti. V této souvislosti zdůraznil, že nezbytnou podmínkou naplnění uvedené skutkové podstaty je, že tato listina musí mít podstatný význam pro rozhodnutí, což listina „Poučení adresáta“ nespĺňuje, neboť nemůže mít podstatný vliv na rozhodnutí soudu o doručovacích lhůtách, byť by byla předložena v soudním řízení v jakékoliv podobě. Běh lhůt není totiž odvislý od obsahu či doručení listiny „Poučení adresáta“, tento se odvíjí ode dne doručení, resp. od data dodání výzvy či písemnosti do právní sféry adresáta. V této souvislosti poukázal na § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že okamžik doručení je stanoven zákonem, nikoliv zmíněnou listinou. Běh lhůt podle obviněného počíná od okamžiku připravení zásilky k vyzvednutí na poště, případně od data vyplnění Českou poštou ve výzvě k vyzvednutí zásilky (v návaznosti na dikci správního řádu a tam upravený běh lhůt). Fakt, že uvedená listina neměla podstatným způsobem vliv na rozhodnutí v soudním řízení, ve kterém byla předložena, potvrzuje podle dovolatele fakt, že nebyl v řízeních úspěšný a soudy od dané listiny žádný běh lhůt neodvozovaly. Stejně tak nebylo podle dovolatele prokázáno, že by předložil listinu, o níž věděl, že byla pozměněná či padělána. V této souvislosti poukázal na výpověď doručovatelky K. S ohledem na shora uvedené skutečnosti navrhl, aby Nejvyšší soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2024, č. j. 44 To 152/2024-188, zrušil a podle § 226 písm. b) tr. ř. jej zprostil obžaloby, neboť popsany skutek není trestným činem.

4. K podanému dovolání se vyjádřil státní zástupce činný u Nejvyššího státního zastupitelství. Podle něj lze pod deklarovaný dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. podřadit námitky, že předložené listiny neměly podstatný význam pro rozhodnutí. Ty však státní zástupce považuje za nedůvodné. Přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku se podle něj obviněný dopustil tak, že v řízení před soudem předložil listinný důkazní prostředek, který měl podstatný význam pro rozhodnutí a o němž věděl, že je pozměněný, a to v úmyslu použít jej jako pravý. Podstatný význam pro rozhodnutí má takový listinný důkazní prostředek, který orgán uvedený v § 347a odst. 1 tr. zákoníku (v posuzovaném případě soud rozhodující o správní žalobě), musí vzít v úvahu při řešení otázky, o níž má rozhodovat. V posuzovaném případě byla v obou řízeních o správních žalobách řešena otázka včasnosti podání řádného opravného prostředku a pro posouzení této otázky mělo zásadní význam datum, ke kterému byly předmětné zásilky správního orgánu na poště připraveny k vyzvednutí. Podle běžné praxe vhazuje doručovatel zásilky při neúspěšném pokusu o doručení do poštovní schránky. Pokud byly listiny opatřeny pozdějšími daty, vyvstaly pochybnosti o tom, ke kterému datu skutečně proběhly neúspěšné pokusy o doručení a o připravenosti zásilek k vyzvednutí na poště, resp. byly způsobily vyvolat pochybnosti o správnosti údajů uvedených v jiných dokumentech (doručenka, výzva k vyzvednutí zásilky). Krajský soud v Praze, který rozhodoval v předmětných věcech, musel dovolatelem předložené listinné důkazy vzít v úvahu, což také učinil (o tomto svědčí skutečnost, že ve věci sp. zn. 52 A 23/2021 ověřoval okolnosti doručování a uložení zásilky osobním výsledkem poštovní doručovatelky, přičemž zjištěné skutečnosti se týkaly i věci vedené pod sp. zn. 43 A 12/2022). Předložené listiny tak měly podstatný význam pro rozhodnutí soudu. Přečin podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku je navíc dokonán již předložením pozměněného listinného důkazu a není nutné, aby v důsledku jednání pachatele došlo k vydání nesprávného rozhodnutí. Je tak zcela irelevantní, že ve věci sp. zn. 52 A 23/2021, byla správní

žaloba zamítnuta a ve věci sp. zn. 43 A 12/2022, vzal obviněný podanou žalobu zpět. Pokud jde o námitku, podle které mohly být listiny nesprávně vyplněny poštovní doručovatelkou, jde o námitky skutkové, deklarovanému dovolacímu důvodu neodpovídající. S ohledem na uvedené skutečnosti navrhl, aby Nejvyšší soud podané dovolání odmítl podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. jako zjevně neopodstatněné, když současně vyjádřil svůj souhlas s projednáním věci v neveřejném zasedání, a to i pro případ jiného rozhodnutí ve smyslu § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř.

III.

Přípustnost dovolání

5. Nejvyšší soud jako soud dovolací [§ 265c tr. ř.] shledal, že dovolání obviněného je přípustné [§ 265a odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. ř.], bylo podáno osobou oprávněnou prostřednictvím obhájce [§ 265d odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit [§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.]. Dovolání obsahuje i obligatorní náležitosti stanovené v § 265f odst. 1 tr. ř.

6. Protože dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., bylo dále nutno posoudit, zda obviněným vznesené námitky naplňují jím uplatněný zákonem stanovený dovolací důvod, jehož existence je současně nezbytnou podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem podle § 265i odst. 3 tr. ř.

7. Podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. V mezích tohoto dovolacího důvodu je pak možno namítat, že skutek zjištěný soudem byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, třebaže nejde o trestný čin nebo sice jde o trestný čin, ale jeho právní kvalifikace neodpovídá tomu, jak byl skutek ve skutkové větě výroku o vině popsán. Z těchto skutečností pak vyplývá, že Nejvyšší soud se nemůže odchýlit od skutkového zjištění, které bylo provedeno v předcházejících řízeních, a protože není oprávněn v rámci dovolacího řízení jakýmkoliv způsobem nahrazovat činnost nalézacího soudu, je takto zjištěným skutkovým stavem vázán (srov. rozhodnutí Ústavního soudu [II. ÚS 760/02](#), [IV. ÚS 449/03](#)).

8. Nejvyšší soud musí rovněž zdůraznit, že ve smyslu ustanovení § 265b odst. 1 tr. ř. je dovolání mimořádným opravným prostředkem určeným k nápravě výslovně uvedených procesních a hmotněprávních vad, ale nikoli k revizi skutkových zjištění učiněných soudy prvního a druhého stupně ani k přezkoumávání jimi provedeného dokazování. Těžiště dokazování je totiž v řízení před soudem prvního stupně a jeho skutkové závěry může doplňovat, popřípadě korigovat jen soud druhého stupně v řízení o řádném opravném prostředku [§ 259 odst. 3, § 263 odst. 6, 7 tr. ř.]. Tím je naplněno základní právo obviněných dosáhnout přezkoumání věci ve dvoustupňovém řízení ve smyslu čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen Úmluva) a čl. 2 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě. Dovolací soud není obecnou třetí instancí zaměřenou na přezkoumání všech rozhodnutí soudů druhého stupně a samotnou správnost a úplnost skutkových zjištění nemůže posuzovat už jen z toho důvodu, že není oprávněn bez dalšího přehodnocovat provedené důkazy, aniž by je mohl podle zásad ústnosti a bezprostřednosti v řízení o dovolání sám provádět (srov. omezený rozsah dokazování v dovolacím řízení podle § 265r odst. 7 tr. ř.). Pokud by zákonodárce zamýšlel povolát Nejvyšší soud jako třetí stupeň plného přezkumu, nepředepisoval by katalog dovolacích důvodů. Už samo chápání dovolání jako mimořádného opravného prostředku ospravedlňuje restriktivní pojetí dovolacích důvodů Nejvyšším soudem (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2004, sp. zn. [IV. ÚS 73/03](#)). Nejvyšší soud je vázán uplatněnými dovolacími důvody a jejich odůvodněním [§ 265f odst. 1 tr. ř.] a není povolán k revizi napadeného rozsudku z vlastní iniciativy. Právně fundovanou argumentaci má přitom zajistit povinné zastoupení obviněného obhájcem – advokátem [§ 265d odst. 2 tr. ř.].

IV.

Důvodnost dovolání

9. Nejvyšší soud považuje za potřebné uvést, že námitky, které obviněný uplatňuje v tomto mimořádném opravném prostředku, jsou obsahově shodné s argumentací – obhajobou uplatněnou nejen v řízení před soudy nižších stupňů, ale rovněž v odvolání. V souvislosti s problematikou námitek již v dřívějších fázích řízení zmiňovaných je nutno konstatovat, že rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2002, sp. zn. [5 Tdo 86/2002](#), publikované v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu [C. H. BECK, ročník 2002, svazek 17, pod T 408], mj. uvádí, že opakuje-li obviněný v dovolání v podstatě jen námitky uplatněné již v řízení před soudem prvního stupně a v odvolacím řízení, s kterými se soudy obou stupňů dostatečně a správně vypořádaly, jde zpravidla o dovolání zjevně neopodstatněné ve smyslu § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř.

10. Ve vztahu k dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. bylo již shora uvedeno, že je dán v případech, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení (před novelou provedenou zákonem č. 220/2021 Sb. se jednalo o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.). Pod tento dovolací důvod tak bylo možno podřadit námitky, že předložené listiny neměly podstatný vliv na rozhodnutí a – s jistou mírou tolerance – že nebylo prokázáno, že by obviněný předložil listiny, o nichž věděl, že byly pozměněny či padělané. Tyto námitky však považoval Nejvyšší soud za neopodstatněné, a to z následujících důvodů.

11. Nejvyšší soud považuje primárně za podstatné uvést, že přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo pro účely zahájení řízení před soudem, před mezinárodním soudním orgánem nebo trestního řízení anebo v takovém řízení předloží věcný nebo listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém ví, že je padělaný nebo pozměněný, v úmyslu, aby byl použit jako pravý, anebo padělá nebo pozmění takový důkazní prostředek v úmyslu, aby byl použit jako pravý. Přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku je předčasně dokonáný trestný čin, k jehož naplnění se nevyžaduje, aby pachatel dosáhl svého cíle, tedy úspěšně oklamal soud. Sledovaným cílem při zavádění tohoto ustanovení bylo pojmout tento trestný čin jako formální a předčasně dokonáný, u něhož není nezbytné, aby takovou věc nebo listinu soud skutečně také k důkazu provedl (např. právě proto, že rozpoznal, že jde o padělek) či dokonce z něj vycházel. Z hlediska objektivní stránky totiž postačí pouhé předložení padělané či pozměněné věci či listiny, aniž by byl žádán jakýkoli výsledek tím vyvolaný (ŘÍHA, Jiří. § 347a [Maření spravedlnosti]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 4374, marg. č. 7.). Nutno také zdůraznit, že onen listinný či věcný důkaz se musí vztahovat k těm skutečnostem, jež jsou podstatné (významné) pro rozhodnutí, a je tedy navržen k jejich prokázání, nejde proto o důkazní prostředek (resp. důkaz) týkající se zcela nevýznamné a nepodstatné okolnosti. Je-li tedy ve skutkové podstatě uvedeného trestného činu výslovně uvedeno, že důkazní prostředek musí mít podstatný význam pro rozhodnutí, není tím myšleno faktické ovlivnění názoru soudu, nýbrž že jím je prokazovaná okolnost významná pro posouzení věci. Objektem této skutkové podstaty je zájem na ochraně soudního řízení před padělanými důkazními prostředky, které by bránily řádnému zjištění skutkového stavu, zájem společnosti na řádném zjištění skutkového stavu v soudním řízení a zamezení klamání soudu padělanými či pozměněnými důkazy, tedy na čistotě důkazního řízení a správného, spravedlivého a zákonného rozhodnutí nezatíženého vadami důkazního řízení. Nemůže být pochyb o tom, že je ve společenském zájmu, aby zahájení (např. učiněním podání – v civilním řízení sporném půjde o podání žaloby, v trestní věci může jít o podání tzv. trestního oznámení), i průběh celého soudního řízení nebylo zatíženo nepravdivými důkazy, úmyslně předloženými jedním z účastníků řízení. Není přitom rozhodné, jak uvedeno výše, zda konkrétní padělaný nebo pozměněný listinný či věcný důkaz ovlivnil rozhodnutí soudu, a to nejen pro zmíněný společenský zájem na bezvadném důkazním řízení nezbytném pro správné skutkové závěry soudů, ale rovněž s ohledem na hospodárnost řízení, neboť hodnocení důkazů by za takto

ztížená situace vyžadovalo míru obezřetnosti nespojitelnou s požadavkem na efektivní justici. Lze uzavřít, že při zavádění trestného činu maření spravedlnosti byl kladen zjevný důraz na zajištění spolehlivosti a autenticity listinných a věcných důkazů v soudním řízení (příp. řízení před mezinárodním soudním orgánem a v trestním řízení), přičemž objektivní stránka maření spravedlnosti je naplněna již předložením padělaného (pozměněného) důkazu, neboť již tím je ohrožena podstata soudního řízení nepřijatelným způsobem (PROVAZNÍK, Jan. § 347a [Maření spravedlnosti]. In: ŠČERBA, Filip a kol. Trestní zákoník. 1. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 1. a 16.).

12. Z učiněných skutkových zjištění vyplývá, že obviněný ve dvou případech, a to v rámci řízení o správní žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru legislativně právního a krajského živnostenského úřadu a o správní žalobě proti nečinnosti správního orgánu v řízení vedeném Městským úřadem Lysá nad Labem, předložil jako důkazní prostředek listiny „Poučení adresáta“, o nichž věděl, že jsou pozměněné v části datum a podpis doručovatele, přičemž se takto snažil dosáhnout zrušení předmětného rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (správní žalobou brojil proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu, který jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí správního orgánu zamítl jako opožděné s tím, že obviněný ve správní žalobě tvrdil, že odvolací lhůtu nezmeškal) a kladného rozhodnutí soudu o správní žalobě k poskytnutí ochrany proti jím tvrzené nečinnosti Městského úřadu Lysá nad Labem, který se nezabýval jím podaným odporem, neboť jej považoval rovněž za opožděný.

13. Z podaných námitek je zřejmé, že se obviněný snaží důležitost předložených listin pro daná soudní řízení bagatelizovat. To však nekoresponduje s jeho kroky, kdy se prostřednictvím právě těchto listin snažil dosáhnout kladných rozhodnutí soudu spočívajících ve zrušení předmětných rozhodnutí správních orgánů. V tomto ohledu je rovněž třeba zdůraznit, že stejné námitky byly uplatněny již před odvolacím soudem, který se se závěry soudu prvního stupně ztotožnil a s těmito námitkami se patřičným způsobem vypořádal. Na argumentaci obou soudů Nejvyšší soud plně odkazuje a s vyslovenými závěry se ztotožňuje, když navíc skutková zjištění potvrzují, že v obou řízeních o správních žalobách byla řešena otázka včasnosti podání opravných prostředků, přičemž předložené listiny měly nepochybně prokázat, že dovolatel podal opravné prostředky včas. V tomto ohledu státní zástupce ve svém vyjádření výstižně poukázal na skutečnost, že Krajský soud v Praze, který projednával uvedené správní žaloby, musel obviněným předložené listiny vzít do úvahy a v té souvislosti vést dokazování. Na důležitosti předložených listin pro řízení ničeho nemění skutečnost, že obviněný nebyl v řízeních úspěšný (srov. závěry obsažené v bodě 12). Námitka obviněného je tak neopodstatněná.

14. Nad rámec uvedeného pak považuje Nejvyšší soud za potřebné dále zmínit, že svědkyně I. K. (dříve P.), která pracovala jako poštovní doručovatelka, v rámci výslechu před soudem prvního stupně uvedla, že v případě nezastižení adresáta doma vhadzuje do schránky výzvu obsahující údaj o tom, kdy byla příslušná písemnost uložena na poště, přičemž výzva obsahuje čas, kdy doručovatelka na místě byla a její podpis. Spolu s výzvou je pak do schránky vhadzováno i „Poučení adresáta“. Je tak zřejmé, že obviněný disponoval příslušnými výzvami i poučeními. Logický je pak závěr, že včasnost podaných opravných prostředků nemohl obviněný dokládat těmito výzvami, neboť tyto obsahovaly příslušné časové údaje, oproti „Poučení adresáta“, která zmíněná data neobsahovala, tudíž byla použitelná pro tvrzení, že opravné prostředky proti rozhodnutí správních orgánů podal včas. V tomto ohledu soud prvního stupně dospěl ke zjištění, že poučení byla uvedenou svědkyní vhozena do schránky obviněného nevyplněná (prázdná), přičemž k jejich vyplnění došlo dodatečně, a to na první pohled odlišným písmem než na doručenkách, které svědkyně vyplnila, a jinou (tmavší a silnější) propisovací tužkou, než svědkyně používala, a s odlišným formátem dat. Svědkyně navíc odmítla, že by výzva a poučení byly do schránky vhozeny v rozdílné dny.

15. Za neopodstatněnou rovněž považoval Nejvyšší soud námitku, že nebylo prokázáno, že dovolatel

předložil listiny, o nichž věděl, že byly pozměněny či padělány. Touto otázkou se velmi pečlivě zabýval soud prvního stupně, na jehož závěry Nejvyšší soud plně odkazuje. Výstižně pak soud prvního stupně zmínil, že v případě jednání pod bodem 2 výroku rozsudku byl obviněnému dne 14. 12. 2020 zaslán e-mail o neúspěšném pokusu o doručení a uložení zásilky a dne 21. 12. 2020 e-mail upozorňující na blížící se konec úložní doby. Soud prvního stupně pak zcela správně s ohledem na uvedené skutečnosti dospěl k závěru, že dovolatel si musel být velice dobře vědom toho, že data uvedená na jím předložených poučeních neodpovídají skutečnosti, a to i vzhledem k vyplněným údajům na výzvě rovněž vhozené do schránky (viz shora bod 14), a přesto tyto zfalšované dokumenty jako listinné důkazní prostředky, které měly podstatný význam pro rozhodnutí, soudu předložil. Subjektivní stránka zmíněného trestného činu tak byla jednoznačně naplněna.

16. Zbylé v dovolání uplatněné námitky (týkající se především skutečnosti, že příslušné listiny mohly být nesprávně vyplněny poštovní doručovatelkou) směřují proti učiněným skutkovým zjištěním s tím, že obviněný se domáhá jejich změny. Tyto námitky tak mohly být uplatněny prostřednictvím dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., což obviněný neučinil [nutno podotknout, že bez odkazu na relevantní skutečnosti zakládající relevantnost takových námitek by však uplatněný dovolací důvod naplněn nebyl]. Nejvyšší soud však nad rámec uvedeného považuje za nezbytné zdůraznit, že soudy věnovaly náležitou péči i hodnocení důkazů, přičemž příslušná skutková zjištění byla učiněna na podkladě zhodnocení relevantních důkazů, převážně v podobě svědecké výpovědi a listin. Mezi provedeným dokazováním a učiněnými skutkovými zjištěními tak není žádný rozpor, natož zjevný (extrémní).

17. Nejvyšší soud považuje za potřebné, byť opětovně, k námitkám, které obviněný uplatnil v dovolání a kterými se již soudy nižších stupňů zabývaly, nejen v souvislosti s již shora zmíněným rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. [5 Tdo 86/2002](#), ale také z pohledu ustanovení § 265i odst. 2 tr. ř. (odůvodnění rozhodnutí o dovolání) odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. [II. ÚS 2947/08](#), ze kterého mj. vyplývá, že i Evropský soud pro lidská práva zastává stanovisko, že soudům adresovaný závazek, plynoucí z čl. 6 odst. 1 Úmluvy, promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí, „nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument“ a že odvolací soud „se při zamítnutí odvolání v principu může omezit na převzetí odůvodnění nižšího stupně“ (např. věc *García proti Španělsku*). Pokud uvedené platí pro odvolací řízení, tím spíše je aplikovatelné pro dovolací řízení se striktně vymezenými dovolacími důvody, při zjištění, že soudy nižších stupňů již shodným námitkám věnovaly dostatečnou pozornost. Dále je nezbytné dovolatele upozornit, a to v souvislosti s představami obviněných, že je povinností Nejvyššího soudu opětovně reagovat na veškeré jejich námitky, také na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. [III. ÚS 1337/17](#), kde tento mj. uvedl, že institut dovolání nezakládá právo na přezkum rozhodnutí nižších soudů ve stejné šíři jako odvolání.

18. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem Nejvyšší soud dovolání obviněného jako celek odmítl podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř., z toho důvodu nemusel věc obviněného meritorně přezkoumávat podle § 265i odst. 3 tr. ř. V souladu s ustanovením § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. pak Nejvyšší soud o odmítnutí dovolání rozhodl v neveřejném zasedání.